

Kl. 11.10 **Afstemning**

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg mener ikke, vi kan tillade os, at skattehuller bliver ved med at stå åbne, uden at vi forsøger at gøre noget ved det, heller ikke selv om der kan være en risiko for, at prisen kan være tab af arbejdspladser. Jeg mener ikke, vi skal redde arbejdspladser ved at lade skattehuller stå åbne, men ved at gøre, hvad vi kan for at sikre, at de generelle ændringer i EU, som vi er enige om der skal til, bliver gennemført så hurtigt, at lukningen af skattehuller overhovedet ikke kommer til at koste arbejdspladser. Det er min arbejdsopgave i den kommende tid, og den håber jeg vi får gennemført så hurtigt som muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 63 stemmer (V, DF, KF og KD); 46 (S, SF, RV og EL) stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Tredje behandling af lovforslag nr. L 33: Forslag til lov om ændring af forskellige skateloove. (Justering af reglerne om pensionsordninger).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 7/10 2004. Første behandling 4/11 2004. Betænkning 1/12 2004. Anden behandling 7/12 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 108 stemmer.

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Tredje behandling af lovforslag nr. L 39: Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven og skattekontrolløven. (Fradrag for gaver til kulturinstitutioner og udvidelse af reglerne for afskrivning på kunstkøb).
Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 20/10 2004. Første behandling 4/11 2004. Betænkning 1/12 2004. Anden behandling 7/12 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 62 stemmer (V, DF og KF) mod 46 (S, SF, RV, EL og KD).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Tredje behandling af lovforslag nr. L 122: Forslag til lov om ændring af personskatteløven. (Kompensation for kommunale skatteforhøjelser).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 17/11 2004. Første behandling 24/11 2004. Betænkning 8/12 2004. Anden behandling 14/12 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt komplimentere regeringen for dens timing.

Man kan vel ikke afvise, at den 17. december 2004 kan gå over i historien som det, man kunne kalde store gave-dag. Vi har jo et lovforslag, hvor regeringen sammen med Dansk Folkeparti vil vedtage en folkegave, og det ligger jo ret flot – forstået på den måde, at her lige før jul, på den sidste arbejdsdag i Folketingssalen inden jul, vil ca. 4 millioner danskere få deres julegave.

Det kan selvfølgelig ikke afvises, at der kan være en vis utaknemlighed hos nogle, måske specielt i den gruppe, som får mellem 1 kr. og 20 kr. fordelt over et helt år, godt nok for de flestes vedkommende først udbetalt i 2006 med månedlige udbetalinger på omkring 1 kr. Der er selvfølgelig større glæde hos de 8.000, som får over 200 kr.

Man kan også sige, at når vi taler om julegaver, er det måske ikke helt fair, at op imod halvanden million danskere slet ikke får noget. Men omvendt mener jeg også, man må erkende, at skal regeringen leve op til noget for noget-princippet, som jo er regeringens princip for, hvordan den vil drive politik, er der måske ingen grund til at give de grupper, der ikke rigtig har noget og derfor efter regeringens opfattelse heller ikke rigtig bidrager med noget, nogen julegave. Derfor må vi selvfølgelig nok erkende, at de 90.000 børn, vi diskuterede forleden, og som tilhører den gruppe, vi efter en dansk definition må kalde for fattig, og deres forældre formentlig slet ikke får noget, og hvis de alligevel er så heldige at få noget, bliver det nok mellem 1 kr. og 10 kr.

Kl. 11.15

Derfor skal det også erkendes, at set med socialdemokratiske øjne skulle beløbet hellere være blevet brugt som julegave til dem, vi i år har set stå i endnu længere køer hos Frelsens Hær og hos andre, og som ikke får den jul, vi andre har mulighed for, i hvert fald ikke økonomisk set.

Jeg kan konstatere, at med dette forslag ønsker regeringen familien Danmark en glædelig jul! De, der har mindst, får ingenting, de, der har

en lillebitte smule mere, får måske nogle få kroner, som de godt nok skal vente til 2006 med at få udbetalt, så vi må desværre sige, at heller ikke med lovforslaget her har regeringen tænkt på dem, der har det største behov.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Peter Christensen som ordfører.

Peter Christensen (V):

Jeg vil gerne takke hr. Stavad for at have taget ordet ved både første, anden og tredje behandling af dette lovforslag. Det gavner nemlig os alle at få klarhed for, at Socialdemokratiet er imod skattestoppet, og at Socialdemokratiet egentlig finder det dybt forkert, at regeringen vil give yderligere skattelettelser til den danske befolkning.

Vi fik en masse tal fra hr. Ole Stavad – en masse tal – og hr. Stavad gjorde som altid, da han fordelte beløbene på de enkelte borgere. Det er jo også det, man var vant til, når man skulle opkræve skatter, dengang hr. Ole Stavad var minister. Så sagde man: Vi skal bruge 1 mia. kr., og den kan vi måske finde via en grøn afgift, en afgift på vand, eller hvad man nu havde af idéer. Når så folk så brokkede sig og spurgte, om den skattestigning var rimelig, sagde man fra socialdemokratisk side: Jo, for det er jo kun et par hundrede kroner for hver enkelt borger.

Sådan tænker Socialdemokraterne, når de skal bruge penge. Vi tænker modsat, og derfor er vi også parat til at give skatter tilbage, også selv om det kun er et par hundrede kroner eller mindre til den enkelte borger. Jeg er glad for skattestoppet, og det, vi helt konkret gør her, er netop, at vi sikrer, at skattestoppet bliver overholdt. Det er forskellen på Venstre og Socialdemokratiet, og jeg er altså utrolig glad for, at vi nu har haft tre muligheder for at få den forskel slået fast.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det er jo netop det, jeg godt er klar over: Der er en stor stolthed i Venstre over, at man med dette forslag kan give en folkegave her lige op til jul.

Det er rigtigt, som hr. Peter Christensen sagde, at jeg nævnte nogle tal, og de tal er jo ikke nogle, jeg selv har fundet på. Det er nogle, som skatteministeren har givet os under udvalgsbehandlingen, så nu er der i hvert fald ikke nogen uklarhed med hensyn til, hvad det er, der giver hr. Peter Christensen grundlag for sin stolthed.

Derfor går jeg også ud fra, at han vil bekræfte, at skatteministeren under udvalgsbehandlingen har oplyst, at en pensionist typisk vil få 1 kr. om måneden i skattelettelse – det fremgår af bilaget – og at pengene i øvrigt først kommer til udbetaling i 2006. Tillykke! Glædelig jul!

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Rent teknisk overholder vi skattestoppet, fordi vi sænker bundskatteprocenten, og derfor vil det også være lidt forskelligt, hvilken glæde hver enkelt får af det; det kommer an på, hvor meget man betaler i bundskat.

Kl. 11.20

Men det, vi gør, er jo ikke at dele julegaver ud. Det, vi gør, er at overholde det løfte, vi har givet danskerne om at indføre et skattestop. Hvis lovforslaget ikke blev gennemført, ville vi på grund af den overskridelse, kommunerne har lavet, ikke overholde skattestoppet, men det kan danskerne regne med at vi gør, og derfor er jeg utrolig glad for, at vi gennemfører lovforslaget, også selv om det ikke giver store beløb til den enkelte borger. Men det så Socialdemokraterne jo aldrig som et problem, når de skulle have flere penge i statskassen.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil bare høre, om hr. Peter Christensen trods sin begejstring for skattestoppet ikke kan bekræfte, at i et antal kommuner – 30 eller noget i den stil – har man oplevet kommunale skattestigninger i størrelsesordenen 150 mio. kr., og at det er de stigninger, forslaget skal kompensere for. Men hr. Peter Christensen må vel også bekræfte, at forslaget sådan set ikke kompensere noget for de mennesker, som har oplevet skattestigningerne.

Jeg kan måske glæde mig over, at jeg med min indkomst som folketingsmedlem kan få udbetalt de penge, jeg får i skattelettelser. Men de mennesker, som bor i de kommuner, som havde skattestigninger, bliver ikke kompenseret for noget. Ud fra en nettobetragtning er det alle andre mennesker i dette land, som bliver kompenseret, så det er egentlig en besynderlig konstruktion, man har lavet med skattestoppet: Det er ikke mennesker, som oplever skattestigninger, som får lettelse.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Vi har lavet en aftale med kommunerne om, at de skal overholde skattestoppet, og det viste sig, da man gjorde det hele op, at der manglede 150 mio. kr. i, at det var overholdt.

Vi behandler kommunerne som en samlet enhed, fordi vi laver en samlet aftale med kommunerne, og det undrer mig kraftigt, hvis SF nu gør sig til fortaler for, at staten skal bestemme skatten i den enkelte kommune. Det ønsker vi ikke. og for os at se er der ikke andre modeller end at lave en samlet aftale for kommunerne, når Kommunernes Landsforening møder op hos finansministeren.

Jeg er glad for, at vi, også selv om det kun drejer sig om 150 mio. kr., siger: Dem skal staten altså ikke have ekstra ind, derfor vil vi sætte ind med en sænkning af bundskatteprocenten, og det gør vi nu med dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det illustrerer jo meget godt, at denne skattestoptankegang er en systemet før borgeren-tankegang. Man skal sørge for at kompensere kommunerne.

Fra hverken mig eller min nabo, som bor i en kommune, hvor vi ikke har oplevet skattestigninger i år, tror jeg, der skal lyde utak til hr. Peter Christensen for at komme med denne gevaldige julegave. Men det er i hvert fald ikke de borgere, som har oplevet skattestigninger, hr. Peter Christensen kompenserer. Han giver skattelettelser over en bred front til alle landets borgere, der bliver meget, meget få dråber til hver, og det gavner altså ikke de mennesker, som har oplevet en kommunal skattestigning i de 30-40 kommuner, der er tale om.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg kan ikke rigtig finde ud af, hvad det er for en bekymring, vi oplever fra SF's side. Det er i hvert fald ikke en bekymring på skatteydernes vegne, for vi har jo kunnet se gennem hele folketingsåret, at når man fra SF's side er imod skattestoppet, skyldes det netop, at man ikke vil binde sig til ikke at kunne indføre nye skatter og afgifter. Derfor tror jeg egentlig, jeg kan sige på vegne af mange skatteydere, at de ikke er særlig glade for en sådan bekymring fra SF's side, og jeg kan i hvert fald bare selv glæde mig over, at skattestoppet er overholdt.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg synes, hr. Ole Stavad pålagde os, der støtter forslaget, socialistiske tilbøjeligheder, og derfor vil jeg godt lige udrede den misforståelse, at det skulle være noget, der gives massivt, eller at det skulle være en julegave.

Kl. 11.25

Hvis vi tager det massive først, er det på ingen måde et stort forslag. Det, der er markant og væsentligt, er, at vi med forårspakken bl.a. sørger for, at 750.000 mennesker ikke længere skal betale mellemskat. Det er en god konservativ hjertesag, og det kan vi kalde noget væsentligt.

Med hensyn til at det skulle være en julegave, er jeg nødt til at sige, at i Det Konservative Folkeparti betragter vi som udgangspunkt de penge, borgerne selv tjener, som borgernes egne penge. Vi har brug for at opkræve nogle af dem i skat for at finansiere det velfærdssamfund, vi har, men når man lader borgerne beholde deres egne penge, betragter vi det på ingen måde som en julegave. Det er simpelt hen ganske almindelig borgerlig tankegang, at pengene som udgangspunkt er borgernes egne, og derfor er det ikke nogen julegave.

Så vil jeg blot sige hr. Ole Stavad tak endnu en gang. Hvis nogle af vælgerne skulle have glemmt, hvordan hr. Ole Stavad indkrævede nye skatter og afgifter hver eneste måned i sin tid som skatteminister, har vi nu fået slået det soleklart fast en gang til, at i Socialdemokratiet betragter man som udgangspunkt borgernes penge som statens, og så kan borgerne nogle gange allernådigst få lov til at få lidt af pengene igen.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg er selvfølgelig ked af, hvis det er sådan, at jeg er kommet til at ødelægge lidt af fru Charlottes Dyremoses gode julehumør.

Jeg kan forstå, at den krone, som pensionisten får, er den, som pensionisten har til gode, og at den er alt, hvad der kan blive til den gruppe. Men kan fru Charlotte Dyremose ikke bekræfte, at når man bruger pengene på den måde, man gør her, kan de under ingen forhold gavne de mange, mange, som vi desværre her i denne juletid kan se stå i kø for at få en lille smule til at holde jul med. Den nuværende regering vælger altid at give mest til dem, der har mest, og in-

genting til dem, der har mindst, og er det ikke også tilfældet med forslaget her?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kan berolige hr. Ole Stavad med, at han ikke kan ødelægge mit gode julehumør, og så kan jeg endnu en gang sige til hr. Ole Stavad, at jeg altså ikke køber den tankegang om, at man kan have noget til gode af sine egne skattepenge. Det er som udgangspunkt sine egne penge, uanset hvor lille eller stort beløbet måtte være, pensionisten får lov at beholde, og det har ikke noget at gøre med at have noget til gode.

Så kan jeg bekræfte, at når borgerne selv beholder pengene, kan de naturligvis ikke bruges til at yde offentlig hjælp, men når man måske går i kirke juleaften, kunne man jo lægge dem i kirkebøssen og hjælpe de svageste på den måde. Men det er jo så heldigt, at denne regering derudover har gjort utrolig meget for de svageste. Taler vi om pensionisterne, er der f.eks. ældrechecken. Rådet for Socialt Udsatte siger, at netop indsatsen for de svageste grupper er steget med 10 pct., og fjerner vi alt det, der følger af, at vi har lavet en kæmpe stor psykiatrafale og har indført behandlingsgarantier, er den steget med yderligere 6 pct. Så denne regering gør heldigvis rigtig meget for de svageste i samfundet, samtidig med at vi lader borgerne beholde lidt flere af deres egne penge.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg vil bare sige, at vi har 28 sager tilbage på dagsordenen. Det er ikke min opgave at afskære fra en egentlig socialdebat om de svage grupper, men vi havde en lang debat om det spørgsmål under tredjebehandlingen af finansloven, så jeg beder indtrængende alle ordførere om at holde sig til det, forslaget her handler om.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg er helt enig med formanden i, at vi havde en lang debat om de svage grupper under behandlingen af finansloven, og derfor skal jeg foranlediget af fru Charlotte Dyremose kun benytte lejligheden til at takke, fordi i hvert fald partiet Venstre har erkendt offentligt – statsministeren har tidligere sagt det – at de oplysninger, den politiske ordfører er kommet med om de beløb, den nuværende regering har givet til de svage grupper, er forkerte. Som det fremgår i dag af Nordjyske Stiftstidende, er det erkendt, at alt

det, man sagde om, hvad den her regering siden regeringsskiftet i 2001 har givet til de svage grupper, har været forkerte tal, også på det her område.

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Med frygt for at blive irettesat en gang til af formanden føler jeg mig altså nødsaget til at svare på spørgsmålet, og det håber jeg så er i orden.

De tal, som jeg refererede til, er de tal, som det uafhængige råd Rådet for Socialt Udsatte har lavet i deres rapporter, hvor de siger, at indsatsen for de svageste grupper er steget med 10 pct., og det fortsætter jeg med at holde mig til.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil da bare komplimentere fru Charlotte Dyremose for, selv om det her jo er et skatteforslag af sådan relativt begrænset omfang, at det så alligevel er lykkedes at ramme den sociale profil, som er generel for regeringens forslag, nemlig at der ingenting er til dem, der har mindst, og at der er ret meget til dem, som har mest. Så min kompliment til, at det er lykkedes.

Jeg hæfter mig ved, at fru Charlotte Dyremose i sit indlæg sagde, at det, det drejede sig om, var, at man lod folk beholde nogle af deres egne penge, som ellers skulle opkræves i skat. Når pensionisten beholder 1 kr., så er det, fordi hun slipper for at betale den i skat. Hvordan hænger det sammen med, at det her forslag kommer på banen, fordi der har været skattestigninger i kommuner og der er borgere der, der betaler mere i skat, men det ikke er dem, der bliver kompenseret?

Jeg har sådan set ikke skullet betale mere i skat i min kommune, men jeg får alligevel en skattelettelse ud af det her forslag. Hvor er sammenhængen henne?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Sagen er jo den, at når man sænker den procent-sats, som mennesker betaler i skat, så betaler de mindre i skat i procent af de penge, de tjener. Derfor er det jo ikke så underligt, at hvis man tjener flere penge, er der også flere sparet, men til gengæld er det jo så også sådan, at de, der tjener flere penge, stadig væk betaler langt mere i skat end dem, der ikke tjener så mange penge.

Hvordan hænger det her sammen? Det tror jeg nu godt at hr. Morten Homann ved. Det er jo, fordi vi har en kommuneaftale, hvor vi laver en aftale med alle kommunerne samlet, og der forsøger man så at fastsætte nogle grænser for, hvor meget de indtægter, som kommunerne har, kan stige. Det, vi så har sagt, var, at der kom 150 mio. kr. ekstra ind i statskassen, og de penge mener vi ikke bare statskassen skal have. De penge mener vi faktisk skal komme borgerne til gode, og det har vi så gjort på den mest enkle måde ved at sænke procenten i bundskatten, så de kommer flest mulige borgere til gode.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jamen fru Charlotte Dyremose bekræfter jo bare endnu en gang, at regeringens politik er, at den, som har, skal mere gives. Det lykkes også med det her forslag: 150 mio. kr. fordelt nøje efter princippet, at de, som har, skal mere gives, og de, som ingenting har, får en lang næse. Det er endnu en gang lykkedes med det her forslag.

Så synes jeg ikke, fru Charlotte Dyremose slap helt så heldigt fra at få forklaret, hvorfor det ikke er de mennesker, som så rent faktisk oplever en stigning i deres kommuneskat og dermed oplever, at regeringens skattestop ikke betyder noget for dem, der bliver kompenseret med det her forslag. Hvorfor er det fru Charlotte Dyremose og mig, som bliver kompenseret, selv om vi ikke har oplevet nogen kommunale skattestigninger? Så hvordan kan det være, at man tænker i systemet i stedet for at tænke i de mennesker, som rent faktisk oplever de her skattestigninger? Hvad er det for et skattestop?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu er det jo sådan, at jeg har 1 minut til at svare. Jeg skal meget gerne stille mig til rådighed til en ualmindelig pædagogisk og lang forklaring af det her og dets nøje detaljer til hr. Morten Homann efterfølgende.

Hr. Morten Homann kender udmærket godt kommuneforhandlingerne. Jeg skal ikke undre mig over, hvis der er rigtig mange andre, der ikke gør det, for det er en kompliceret sag, men hr. Morten Homann kender dem i hvert fald. Der laves man en samlet aftale med kommunerne. Og så er det jo så heldigt, at i de kommuner, hvor man har præsteret at sætte skatten op, har man nogle kommunalpolitikere, som man kan gå til og kræve, at de gør noget ved det og ikke

fortsætter skattens himmelflugt. Men kommuneaftalen, den aftale, regering og kommuner kan lave sammen, laves med kommunerne under et, og det er derfor den, vi har mulighed for at forholde os til herindefra.

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er absolut ikke, fordi jeg vil opfordre fru Charlotte Dyremose til at holde et langt foredrag for Folketinget – det tillader taletidsreglerne heller ikke – men jeg forstår stadig ikke, hvorfor fru Charlotte Dyremose taler om, at pengene ikke skal blive i statskassen, når det er kommunekassen, de ender i. Det er jo folk, der kommer til at betale skat i nogle kommuner, hvorefter man så deler ud fra statskassen til alle, som har penge.

Men det, der egentlig kaldte mig herop, var, at jeg kunne forstå, at De Konservatives skattepolitik går ud på, at de rige skal betale så lidt i skat som muligt. Og hvis de rige så alligevel får lidt dårlig samvittighed over det, så kan de gå i kirke og lægge penge i kirkebøssen, og så kan der deles nogle almisser ud til de fattige. Det synes jeg godt nok er en meget klar melding om, hvor vi er tilbage, hvad det er for et samfund, De Konservative ønsker.

Og så vil jeg bare gentage det nye ord, som jeg har lært mig: Religiosificering gælder åbenbart nu også på socialområdet, at det skal være kirkebøssen, der skal stå for socialhjælpen fremover. Man kunne for de penge, man nu sender ud, i stedet have givet en julecheck på ca. 1.500 kr. til hvert af de 90.000 børn, så de havde fået råd til en julegave i år.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Ja, fru Line Barfod har endnu en gang bevist, at nogle åbenbart ikke forstår det her koncept med, at når man betaler en procentvis skat, er det sådan, at hvis man tjener mange penge og betaler en procent af dem, kommer man til at betale rigtig mange penge i skat. Nemlig.

Derfor er det så også sådan, at vi har et samfund, der er indrettet sådan, at de, der tjener mest, betaler langt mere i skat end dem, der ikke tjener ret meget, og det fortsætter vi med at have. Men det ændrer jo ikke på, at når procenten nedsættes, som jeg sagde, og det var sådan set det, jeg udtalte mig om, så er det klart, at hvis man ikke har ret mange penge, så får man heller

ikke ret meget ud af, at procenten bliver nedsat. Det er der vel ikke noget unaturligt i.

Man betaler jo skat af de penge, man tjener, og hvis man ikke betaler ret meget i skat, jamen så er der heller ikke så meget at lette i, men man får alligevel del i lettelsen. Det er det, der er det fantastiske ved det her forslag.

Og med hensyn til min henvisning til, at man jo juleaften kunne lægge penge i kirkebøssen, så er det sådan set, fordi hr. Ole Stavad starter debatten med at tale om julegaver. Jeg er fuldstændig indstillet på, at man jo også kan bruge pengene ganske mange andre steder, der ikke har noget med det religiøse at gøre. Men undskyld, sagt til fru Line Barfod, jeg tillod mig at tage situationen ind i min ordførertale. Nu ved jeg jo, at det er sådan, at der er mange mennesker, der går i kirke juleaften og har en god anledning der.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Til fru Charlotte Dyremose: Jeg er fuldstændig klar over, at det er lykkedes igennem mange års hård kamp at få kæmpet igennem, at vi har et skattesystem, som i et vist omfang sikrer, at jo mere man tjener, jo mere betaler man i skat. Det er, fordi der er nogle, der har en opfattelse af, at de bredeste skuldre skal bære det tungeste læs, at de, der tjener mest, også har råd til at bidrage mest. Det er sådan set et væsentligt princip. Men jeg har forstået, at her er vi voldsomt uenige med De Konservative, som altså mener, at de rigeste skal betale så lidt som overhovedet muligt.

Men så kan jeg forstå, at fru Charlotte Dyremose synes, det er i orden, at man ikke kun giver almisser via kirkebøssen, det kan også være via organisationer, der ikke er religiøse. Men vi har altså åbenbart fået klart fastslået her fra fru Charlotte Dyremose, at socialhjælp og udligning i det her samfund skal gå via almisser, via private organisationer, i stedet for at man f.eks. kunne sende en julecheck ud, så vi ikke i et af verdens rigeste lande skulle opleve, at 90.000 børn ikke kan være sikre på at have råd til at holde jul.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu er det sådan, at vi i Det Konservative Folkeparti fortsat vil arbejde for, at man betaler langt flere penge, hvis man tjener mange penge, i skat. Det bliver der ikke lavet om på. Men vi må stærkt vende os imod den tankegang, fru Line Barfod har, nemlig at alle bare skal have det

samme beløb, uanset hvad de gør og hvor meget de tjener og hvor meget de bidrager.

Hvis ikke der er et incitament til at arbejde, hvis ikke det kan betale sig for den enkelte at gøre en ekstra indsats og yde til fællesskabet, så ender vi i gemen fattigdom. Det er noget af det, man bl.a. så i Sovjetunionen, hvor alle skulle være lige. Det samfund går vi ikke ind for, for så er der ikke råd til at hjælpe de svageste, så er der ikke råd til den indsats, som vi Konservative har bidraget med, og som Rådet for Socialt Udsatte netop gør opmærksom på, at vi har øget indsatsen for de udsatte grupper med 10 pct.

Derudover skal siges, og det er jeg sådan set stolt af: Jeg bidrager meget gerne privat til velgørenhed, og jeg opfordrer meget gerne til, at man privat bidrager til velgørenhed ud over det, det offentlige bidrager med. Jeg synes faktisk, det er smukt, når man privat også vil gøre en indsats og ikke kun vil hjælpe de svageste over skatten, men også vil gøre det af egne midler.

Kl. 11.40

Margrethe Vestager (RV):

Den situation, vi diskuterer nu, er jo ikke en villet situation, regeringen har ikke ønsket sig at være i den her situation. Situationen er skabt af, at nogle kommuner har prioriteret, at de måtte sætte skatten op for at løse de opgaver, som kommunen skulle løse.

Så betyder regeringens skattestop, at skatteyderne prompte skal have pengene tilbage igen. Det synes jeg sådan set er al ære værd. Vi synes fra radikal side heller ikke, at der skal opkræves mere i skat.

Men der er jo så truffet et valg: Der er truffet et valg i den måde, pengene sendes retur til skatteyderne på, og det er det valg, vi diskuterer her i dag. Måden, man har gjort det på, har været sådan, at man, uanset hvordan man vender og drejer det, er endt i at levere nogle skattelettelser, som vi alle sammen får del i, selv om vi ikke skal betale mere, og som har et niveau, som er morsomt.

Det er jo morsomt, den måde, som vi hører om skattelettelserne på. Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt man ønsker, at der skal opkræves mere i skat. Det er gedigent morsomt, at man har valgt at returnere pengene på en måde, der giver mellem 1 og 20 kr. i skattelettelse, muligvis udbetalt og til rådighed i 2006.

Regeringen har truffet et valg som konsekvens af sit skattestop i den måde, den returnerer pengene på. Den kunne have truffet et andet

valg, som havde imødekommet mange af de indvendinger, som er rejst, nemlig dog så at returnere pengene til nogle, der havde et større behov end andre, når nu det drejer sig om et beløb, der er så overskueligt som 150 mio. kr., når man er kommet i en særlig situation, fordi nogle få kommuner havde truffet nogle særlige og velbegrundede beslutninger, for så vidt angår skatten i den konkrete kommune. Men det hører vi ikke noget om. Lige pludselig er vi i en situation, hvor man er meget, meget stolt af, at vi alle sammen kan få en skattelettelse på mellem 1 og 20 kr. om året.

Jeg synes, det er fantastisk, at det er det perspektiv, og jeg synes, det er fantastisk, at man vil gøre sig til af, at man har truffet et valg, der gør, at vi har denne her diskussion.

Man kunne have gjort det meget enklere. Man kunne have ladet være med at bringe os i den situation, at vi skulle ud at kompensere, fordi lokalt valgte politikere, der er repræsentative, og som har ret til at udskrive skatter, har gjort noget, de kan stå inde for og skal stilles til regnskab for, som har givet en fuldstændig marginal overskridelse af det, som er regeringens grundprincip: ikke flere arbejdspladser, ikke en bedre fordeling af skattebyrden, ikke noget, der forenkler skattesystemet, men en til punkt og prikke overholdelse af, at den krone, der opkræves, skal være den samme.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Nu har vi beskæftiget os en del med skattestopet i de sidste 3 år, og det er jo egentlig lidt tankevækkende, hvordan en tilsyneladende simpel konstruktion som skattestopet alligevel kan blive ved med at kaste nye overraskelser af sig, nye underfundige måder, som det skal fortolkes på.

Den seneste tid har budt på nogle eksempler på, hvordan man skal fortolke spørgsmålet om en compensation, hvis der nu alligevel sker brud på skattestopet.

Det største eksempel, vi har fået for nylig, var diskussionen om selskabsskatten, hvor man, fordi man lukkede et hul i skattelovgivningen, så skulle se sig nødsaget til at kompensere erhvervslivet.

Ikke alene kan man diskutere det hensigtsmæssige i, at når skattehuller lukkes, skal der så bagefter kompenseres, men det allermest puds-

ge er, at det jo ikke er de samme, som bliver ramt af reglen, som bliver kompenseret.

Tag f.eks. pengeinstitutterne. De bliver stort set ikke ramt af lukningen af det skattehul, som skatteministeren har fremsat forslag om, men alligevel får de en fjerdedel af den skattelettelse for erhvervslivet, som skatteministeren har bebudet. Så uden overhovedet at have gjort sig fortjent, om man må sige, til en kompensation, så får man en kompensation på et meget stort trecifret millionbeløb.

Det her forslag er jo sådan set en parallel til det. Der er nogle folk, som oplever en skattestigning på grund af den økonomiske situation i den kommune, som de bor i, og så skal der prompte udløses en kompensation takket være skattestoppet. Men kompensationen bliver sjovt nok ikke givet til de mennesker, som oplever skattestigningen. Den bliver givet til alle os andre, således at der sådan set ikke er nogen i det her land, som oplever et skattestop.

Kl. 11.45

Der er folk i 30-40 kommuner – jeg kan ikke huske det præcise tal – som oplever en skattestigning, og så har vi nogle, som oplever en skattesænkning uden på nogen måde at have noget, som de skal kompenseres for. Så det er en meget bizar konsekvens af skattestoppet, og det er spændende at se, hvilke nye spændende konsekvenser og underfundige udviklinger det tilsyneladende simple skattestop kan ende med i den kommende tid.

Jeg synes, det er tankevækkende, at man kan lave et forslag, som er så relativt begrænset som det her, og alligevel sikre, at den sociale profil bliver så soleklar, at der bliver givet meget til dem, som har meget i forvejen, og ingenting til dem, som har lidt. Jeg synes, at det var et glimrende forslag, der blev stillet fra, jeg tror, det var fru Line Barfod, om, at man i stedet brugte de her 150 mio. kr. målrettet til dem, der havde brug for det, ved at give en julegavecheck til f.eks. de 90.000 børn, som er ramt af fattigdom i Danmark.

Se, der var faktisk nogle, som havde behov for pengene. Der er faktisk nogle, som ikke har fået nogen hjælpende hånd af denne her regering, og som bare har oplevet, at fattigdommen er vokset i denne regerings tid. Men det illustrerer måske, når det kommer til stykket, meget godt forskellen på den nuværende regering og på det alternativ, som sidder til venstre.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Man skulle tro, at efter godt 3 år havde selv oppositionen fundet ud af, hvorledes skattestoppet er indrettet, og hvad det går ud på. Men jeg kan høre på de kommentarer, der kommer primært fra hr. Morten Homann, men også fra andre ordførere, at der er behov for en pædagogisk opgave i at forklare skattestoppet, også hvorledes skattestoppet og respekten for kommunernes selvstyre hænger sammen.

Se, det er jo sådan, at når vi laver aftaler med kommunerne om deres kommende økonomi, så sikrer vi i kommuneaftalen, at kommunerne set under et får en økonomi, der gør, at de kan løse både deres nuværende opgaver og det udgiftsloft, som vi aftaler år efter år med kommunerne, der betyder, at de kan ansætte flere folk, at de kan håndtere den ændrede alderssammensætning i befolkningen og give en serviceforbedring, samtidig med at de holder skatten i ro. Derfor er økonomien lagt an på, at kommunerne set under et kan holde skatten i ro.

Så er der i skattestoppet fleksibilitet til, at der kan være kommuner, der er i en situation, hvor de har behov for at sætte skatten op, og kommuner, der kan være i en situation, hvor de har mulighed for at sætte skatten ned. Det giver skattestoppet plads til og fleksibilitet til. Sådan er det sket i 2003, sådan er det sket i 2004, og det, der er sket for 2005, er så, at kommunerne ikke samlet set har levet op til den aftale, der blev indgået, da der er flere kommuner, der har sat skatten op, end der er kommuner, der tilsvarende har sat skatten ned. Derfor er der en stigning i den kommunale skat på 150 mio. kr.

Det betyder ikke, at der for hver enkelt borger i hver enkelt kommune ikke har været mulighed for, at der kunne ske ændringer i skattesammensætningen. Det har vi set før, i 2003; tilsyneladende er det ikke gået op for oppositionen. Det har vi set før, i 2004; det var heller ikke gået op for oppositionen, at der kan være denne slags justeringer i det kommunale skatteniveau.

Men så er de faldet over det i dag, og det glæder mig, for så er der trods alt flere, der har fået øjnene op for, hvorledes skattestoppet rent faktisk er indrettet, nemlig at der er respekt for det kommunale selvstyre og mulighed for, at man kan justere, hvis der er behov for det lokalt, hvis bare kommunerne samlet set respekterer den aftale, der er indgået.

Det er ikke sket, og derfor står vi i dag med det her lille lovforslag, som har givet denne festlige debat om alt fra selskabsskatten, sambeskat-

ningen til den sociale indsats fra henholdsvis denne og tidligere regeringer.

Det, det går ud på, er ganske enkelt, at når kommunerne har sat skatten op, så sikrer vi, og så sikrer skattestoppet, at vi sænker bundskatten, sådan at det samlede skatteniveau er uændret, som om kommunerne set under et havde holdt skatten i ro.

Hvem er det, der bliver berørt af en gennemsnitlig stigning i kommuneskatten? Ja, det er alle, afhængigt af hvor meget de tjener. Hvem er det, der får gavn af en sænkning af bundskatten? Ja, det er igen den samme gruppe, afhængigt af hvor meget de tjener. Derfor går de to beløb op med hinanden ud fra en helhedsbetragtning, og derfor er det, at vi har valgt denne her løsning. Vi har nemlig ikke den arrogance over for borgernes penge, som den tidligere regering og som oppositionen lægger for dagen, nemlig at det er lige meget med små beløb, når det er staten og det offentlige, der får mere i kassen.

Kl. 11.50

Det er nemlig det, vi kan se her, at det gør ikke noget, at skatten stiger med 150 mio. kr.; det er vi sådan set ligeglade med, det er for lidt at give tilbage. Sådan er regeringens indstilling ikke, og derfor gennemfører vi det her lovforslag for at sikre, at skattestoppet overholdes. Det synes jeg er glædeligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 63 stemmer (V, DF og KF) mod 47 (S, SF, RV, EL og KD).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Tredje behandling af lovforslag nr. L 124: Forslag til lov om ændring af lov om kuldi-oxidafgift af visse energiprodukter, lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af ledningsført vand og lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Nedsættelse af visse afgifter på virksomheders ressourceforbrug m.v.).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsat 17/11 2004. Første behandling 1/12 2004. Betænkning 8/12 2004. Anden behandling 14/12 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 62 stemmer (V, DF og KF) mod 1 (EL); 46 (S, SF, RV og KD) stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Tredje behandling af lovforslag nr. L 125: Forslag til lov om ændring af visse afgiftslove og ligningsloven. (Skatte- og afgiftsændringer som led i udmøntning af finanslovaftalen for 2005).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsat 17/11 2004. Første behandling 1/12 2004. Betænkning 8/12 2004. Anden behandling 14/12 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.